

Arrest

nr. 324 839 van 9 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar vader X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door X, op 2 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 8 augustus 2023 samen met haar ouders. Op 10 augustus 2023 verzoeken verzoeksters ouders om internationale bescherming; verzoeken die op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vermoed worden ook in verzoeksters naam, als vergezellende minderjarige, te zijn ingediend. Op 18 januari 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeksters ouders tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 25 juni 2024 wordt het door verzoeksters ouders tegen deze beslissingen ingestelde beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 11 juli 2024 dient verzoekster zelf, als begeleide minderjarige, een verzoek om internationale bescherming in. Op 18 november 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je bezit de Georgische nationaliteit en je bent geboren op 11 juni 2017 in Tbilisi. Op 10 augustus 2023 hebben jouw ouders K., T. (CG: xx/xxxxxx) & N., B. (CG: xx/xxxxxx) een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw ouders verklaarden dat jouw vader problemen had met een vriend R. G., die een misdaad had gepleegd en waarbij andere mensen dachten dat uw vader ook betrokken was.

Voor dit verzoek werd op 18 januari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Jouw ouders tekenden hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 25 juni 2024 de beslissing van het CGVS bevestigde. Jouw ouders tekenden hiertegen geen cassatieberoep aan. Tegen deze beslissing kan er geen beroep meer worden ingediend. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 11 juli 2024 dienden jouw ouders in jouw hoofde een eigen verzoek om internationale bescherming in. Jouw vader verklaart dat de problemen uit zijn eigen verzoek om internationale bescherming nog steeds van toepassing zijn en ook op jou impact hebben. Daarnaast verklaart hij dat jouw maternale oma problemen heeft met schuldeisers aan wie ze het geleende geld niet kan terugbetalen. De schuldeisers vallen haar lastig en zeggen dat haar kinderen en kleinkinderen ook gestraft zullen worden.

Jouw paspoort werd neergelegd ter staving van jouw relaas.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo kon je vader N., B. (CG: xx/xxxxxx) verklaringen afleggen in jouw plaats, omdat je nog te jong bent om zelf gehoord te worden. Ook je advocaat was aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt dat de motieven die jouw vader aanhaalt in jouw hoofde, dezelfde zijn zoals de motieven die werden aangehaald in hoofde van jouw ouders tijdens hun verzoek om internationale bescherming. In zoverre jouw vader aanhaalt dat de problemen die hij reeds besprak tijdens zijn interview, nog altijd een probleem zijn voor jullie familie (CGVS, p.4-5), dient te worden opgemerkt dat het CGVS reeds een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan het door jouw ouders beweerde asielrelaas. Deze beslissing en beoordeling werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Jouw ouders dienden geen cassatieberoep in binnen de wettelijke termijn. Bijgevolg resten er geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot het verzoek van jouw ouders en staat de beoordeling ervan vast.

Daarnaast haalt jouw vader nog aan dat jouw oma geïntimideerd wordt door haar schuldeisers, die dreigen haar kinderen en kleinkinderen iets aan te doen (CGVS, p.4). Deze problemen houden echter geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een interpersoonlijk conflict dat jouw oma heeft met haar schuldeisers. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Zo dient te worden opgemerkt dat het feit dat jouw vader niet weet van wie jouw oma geld heeft geleend en wie er haar concreet bedreigt (CGVS, p.4) afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen. Ook het feit dat jouw oma tot op heden nog altijd in haar eigen woning in Georgië kan verblijven (CGVS, p.3), doet afbreuk aan deze beweerde bedreigingen.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg worden verwacht dat jouw vader beroep kan doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten mocht jij problemen ondervinden in Georgië. Jouw vader verklaart dat dit niet kan omdat er grote corruptie is in Georgië en zoals hij in zijn eigen dossier besprak hij problemen heeft met een politieagent Django (CGVS, p.5). Aan de problemen die jouw familie zou hebben gehad met de politie in Georgië werd eerder reeds geen geloof gehecht door het CGVS (zie beslissing N., B. (CG: xx/xxxxx)). Bovendien staat het jouw familie vrij om eender waar in Georgië klacht in te dienen, mochten jullie problemen ondervinden. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Er dient te worden vastgesteld dat jouw vader niet aannemelijk maakte dat de Georgische autoriteiten onwillig zouden zijn om jou bescherming te verlenen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw paspoort attesteert jouw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, (A), 2, van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/2 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het “*beginsel van behoorlijk bestuur, in de zin dat petitio principis hierbij verboden is*”.

In een eerste onderdeel gaat verzoekster in op “*angsten in het land van herkomst*”. Waar de verwerende partij aanvoert dat de door verzoekster geuite angsten niet persoonlijk zijn en vergelijkbaar met die van haar ouders, werpt verzoekster op dat het duidelijk is dat de verwerende partij onmiddellijk werd beïnvloed door de negatieve beslissing die voor haar ouders werd genomen. Op geen enkele wijze heeft de verwerende partij de mogelijkheid van vervolging van verzoekster op andere gronden in twijfel getrokken en in het bijzonder met betrekking tot haar geslacht, haar religie of haar verblijf in België. Daarmee, aldus verzoekster, dient de verwerende partij een *petitio principis* in en heeft zij de hele zaak op basis van een onjuiste veronderstelling gebouwd.

In een tweede onderdeel gaat verzoekster in op “*het land van herkomst*”. Zij haalt aan dat de in de bestreden beslissing genoemde “*bewijsstukken*” niet langer relevant zijn, aangezien de hierin aangehaalde COI Focus dateert van 11 december 2023 en gebaseerd is op nog oudere rapporten, waarvan sommige dateren van voor de schrapping van Georgië van de lijst van veilige landen van herkomst. Alleen al op basis van deze vaststelling kan de bestreden beslissing niet als toereikend gemotiveerd worden beschouwd. Daarnaast stelt verzoekster dat zij in het kader van haar nieuw verzoek om internationale bescherming verwijst naar de angsten die aanvankelijk in het kader van haar vorig verzoek werden geuit en dat de verwerende partij uitdrukkelijk stelt dat de geloofsbelijdenis geenszins in twijfel wordt getrokken, maar dat zij van mening is dat de situatie van de getuigen van Jehova in Georgië niet is verslechterd en integendeel verbeterd, zich hierbij steunende op de COI Focus van 11 december 2023. De meeste bronnen die in dit rapport worden genoemd dateren van 2019 tot 2022 en dateren bovendien allemaal van voor de verwijdering van Georgië van de lijst van veilige landen van herkomst. Nog volgens verzoekster hebben de Belgische autoriteiten sinds het schrijven van voormeld rapport toegegeven dat de Georgische autoriteiten hun onderdanen geen doeltreffende bescherming konden bieden. Verzoekster verwijst naar een rapport van *Amnesty International* betreffende in 2024 aangenomen wetwijzigingen die in strijd zijn met de vrijheid van godsdienst en die derhalve haar vrees voor vervolging versterken. Verder haalt verzoekster nog aan dat zij in haar land van herkomst reeds is vervolgd voor “*dezelfde redenen*”, zoals de verwerende partij zelf toegeeft, hetgeen impliceert dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet moet worden toegepast en dat de bewijslast moet worden omgekeerd. Zij besluit dat deze elementen, net als de schrapping van Georgië van de lijst van veilige landen van herkomst, nieuwe elementen vormen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Zij verwijst tot slot naar een arrest van de Raad.

In een derde onderdeel gaat verzoekster in op “*het justitie in Georgia*”. Zij merkt nogmaals op dat Georgië van de lijst van veilige landen van herkomst is gehaald en dat de verwerende partij ook een voorwaarde aan de wet toevoegt door te verwijzen naar een element van urgentie om internationale bescherming te genieten. Dit criterium bestaat helemaal niet in de wet, zodat hiermee geen rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van haar vrees. Verder, aldus verzoekster, onderschat de verwerende partij, kennelijk door onwetendheid, de invloed van huiselijk geweld op de context van de openbaarmaking voor een slachtoffer van huiselijk geweld. Voor verzoekster kan het uiterst pijnlijk zijn om dergelijke onthullingen te doen en vaak, zoals in dit geval, gaat er heel wat psychologisch werk aan vooraf. De tijd die verstreken is tussen de beëindiging van het geweld en de onthulling ervan kan op die manier worden verklaard, zonder dat daaruit argumenten kunnen worden afgeleid om haar geloofwaardigheid in twijfel te trekken. Om dezelfde redenen is het uiterst moeilijk, zo niet onmogelijk, om zich uit deze greep te bevrijden en dus een klacht bij de politie in te dienen, temeer in een land zoals Georgië dat de mensenrechten niet eerbiedigt en geen rekening houdt met dit soort problemen. Verzoekster hekelt dat de verwerende partij deze kwestie op geen enkele wijze heeft onderzocht. Zij betoogt bijkomend dat uit rapporten blijkt dat de schrapping van de lijst van veilige landen van herkomst een bijzonder grote impact heeft op de recente bescherming die aan de vrouw wordt geboden in Georgië. Verzoekster besluit dat al deze elementen, die door de verwerende partij geenszins in aanmerking zijn genomen, elementen vormen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet en die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in

volkomen subsidiaire orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift, telkens met vermelding van de weblink:

- Human Rights Watch, “*State of human rights in Georgia, 2022*” (stuk 3);
- Freedom House, “*Freedom in the world 2023: Georgia*” (stuk 4);
- Amnesty International, “*GEORGIE 2023*” (stuk 5);
- Human Rights Watch, “*Georgia Report 2023*” (stuk 6);
- Amnesty International, “*Jour sombre pour la Géorgie, alors que le Parlement fait passer en force le projet de loi répressif sur l’influence étrangère*” (stuk 7).

2.2.2. Op 19 maart 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar de COI Focus “*Georgië algemene situatie*” van 12 februari 2025 en er de weblink van vermeldt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

2.3.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen “*een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden*” (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoekster voert de schending aan van het “*beginsel van behoorlijk bestuur, in de zin dat petitio principis hierbij verboden is*” doch geeft niet de minste toelichting welk beginsel van behoorlijk bestuur zij hiermee bedoelt en de Raad is ook geen dergelijk beginsel bekend. Bijgevolg wordt deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd. In de mate dat verzoekster hiermee doelt op een kennelijke beoordelingsfout waarbij de verwerende partij dat wat nog bewezen moet worden al als bewezen aanneemt, kan de Raad vaststellen dat, zoals hierna afdoende zal komen vast te staan, de verwerende partij *in casu* geen dergelijke fout kan worden toegeschreven.

Hoe artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te dezen en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden, kan geheel niet worden ingezien. In de bestreden beslissing wordt van voormeld wetsartikel immers geen toepassing gemaakt. Wel is deze beslissing geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo kon je vader N., B. (CG: xx/xxxxx) verklaringen afleggen in jouw plaats, omdat je nog te jong bent om zelf gehoord te worden. Ook je advocaat was aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.”

Verzoekster slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze pertinente overwegingen en zij betwist niet dat aan de in haar hoofd vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op gepaste wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen.

2.3.5. Verzoekster, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door haar vader, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 18 november 2024, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”*, waarbij haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt *“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”* De ouders van verzoekster dienden zelf verzoeken om internationale bescherming in en de commissaris-generaal besloot op 18 januari 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep werd door de Raad verworpen bij de arrest nr. 308 750 van 25 juni 2024. Deze beslissingen en beoordeling zijn bijgevolg definitief.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem

het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.6. Na grondige lezing van het dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster zich uitsluitend verlaat op de problemen die reeds door haar ouders werden opgeworpen, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden op het volgende gewezen:

“In dit geval blijkt dat de motieven die jouw vader aanhaalt in jouw hoofde, dezelfde zijn zoals de motieven die werden aangehaald in hoofde van jouw ouders tijdens hun verzoek om internationale bescherming. In zoverre jouw vader aanhaalt dat de problemen die hij reeds besprak tijdens zijn interview, nog altijd een probleem zijn voor jullie familie (CGVS, p.4-5), dient te worden opgemerkt dat het CGVS reeds een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan het door jouw ouders beweerde asielrelaas. Deze beslissing en beoordeling werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Jouw ouders dienden geen cassatieberoep in binnen de wettelijke termijn. Bijgevolg resten er geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot het verzoek van jouw ouders en staat de beoordeling ervan vast.”

Aldus, waar zij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die haar ouders reeds aanhaalden ter staving van hun beschermingsverzoeken, i.e. een vrees voor vervolging door personen waarmee zij een interpersoonlijk conflict hebben, en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoekster alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van de verzoeken van de ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoekster gelden. Waar verzoekster opwerpt dat het duidelijk is dat de verwerende partij onmiddellijk werd beïnvloed door de negatieve beslissing van haar ouders, stipt de Raad ten overvloede aan dat niet wordt ontkend dat verzoekster zich deels beroept op de vrees die door haar ouders reeds ten berde werd gebracht en waarvan de beoordeling reeds vaststaat, zodat dan ook met goede gronden gerefereerd kon worden aan de beslissingen die in hoofde van haar ouders werden genomen en waarvan de beoordeling door de Raad reeds is bevestigd bij arrest nr. 308 750 van 25 juni 2024.

Verder, waar verzoeksters vader voor haar daarnaast aanhaalt dat haar oma geïntimideerd wordt door schuldeisers, beaamt de Raad dat het in deze slechts gaat om een interpersoonlijk conflict, dat tevens afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen en dat, wat er ook van zij, verzoeksters vader beroep kan doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten mocht zij omwille hiervan bij een eventuele terugkeer problemen ondervinden. Dit wordt op goede gronden als volgt onderbouwd in de bestreden beslissing:

“Daarnaast haalt jouw vader nog aan dat jouw oma geïntimideerd wordt door haar schuldeisers, die dreigen haar kinderen en kleinkinderen iets aan te doen (CGVS, p.4). Deze problemen houden echter geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een interpersoonlijk conflict dat jouw oma heeft met haar schuldeisers. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Zo dient te worden opgemerkt dat het feit dat jouw vader niet weet van wie jouw oma geld heeft geleend en wie er haar concreet bedreigt (CGVS, p.4) afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen. Ook het feit dat jouw oma tot op heden nog altijd in haar eigen woning in Georgië kan verblijven (CGVS, p.3), doet afbreuk aan deze beweerde bedreigingen.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon

die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg worden verwacht dat jouw vader beroep kan doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten mocht jij problemen ondervinden in Georgië. Jouw vader verklaart dat dit niet kan omdat er grote corruptie is in Georgië en zoals hij in zijn eigen dossier besprak hij problemen heeft met een politieagent Django (CGVS, p.5). Aan de problemen die jouw familie zou hebben gehad met de politie in Georgië werd eerder reeds geen geloof gehecht door het CGVS (zie beslissing N., B. (CG: xx/xxxxx)). Bovendien staat het jouw familie vrij om eender waar in Georgië klacht in te dienen, mochten jullie problemen ondervinden. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Er dient te worden vastgesteld dat jouw vader niet aannemelijk maakte dat de Georgische autoriteiten onwillig zouden zijn om jou bescherming te verlenen."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Waar zij opwerpt dat de COI Focus "Georgië Algemene situatie" van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, niet langer relevant is, stipt de Raad aan dat de verwerende partij middels haar aanvullende nota van 19 maart 2024 de weblink heeft overgemaakt van de geactualiseerde COI Focus van 12 februari 2024 en dat deze geen afbreuk doet aan de beoordeling die in de bestreden beslissing op basis van de eerdere COI Focus van 11 december 2023 is gemaakt en deze bevestigt.

Waar verzoekster in het verzoekschrift opwerpt dat de verwerende partij de mogelijkheid van vervolging op andere gronden, te weten geslacht, religie en verblijf in België, in twijfel heeft getrokken, wijst de Raad erop dat dergelijke gronden nooit zijn ingeroepen tijdens de administratieve procedure en dat hierover dan ook geen beoordeling in de bestreden beslissing terug te vinden is.

In zoverre zij wijst op een vrees voor vervolging als zijnde getuige van Jehova, stipt de Raad aan dat verzoekster, noch haar ouders, verklaarden dat zij aan hun religie op zich een nood aan internationale bescherming verbinden. De vrees van verzoeksters ouders was geënt op een interpersoonlijk conflict. In het verzoekschrift wordt geheel naast de kwestie gestipuleerd dat verzoekster in het kader van haar nieuw verzoek om internationale bescherming verwijst naar de angsten die zij aanvankelijk in het kader van haar vorig verzoek heeft geuit, meer bepaald de vervolging van getuigen van Jehova, en dat de verwerende partij uitdrukkelijk stelt dat de geloofsbelijdenis niet in twijfel wordt getrokken en dat de situatie van de getuigen van Jehova niet verslechterd en integendeel verbeterd is. Vooreerst benadrukt de Raad dat het thans voorliggende beroep niet gericht is tegen een volgend verzoek om internationale bescherming doch wel tegen een verzoek dat door verzoekster, als begeleide minderjarige, is ingediend. De door haar opgeworpen schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet mist, zo weze herhaald, dan ook juridische grondslag. Verder kan het gestelde als zou de verwerende partij de geloofsbelijdenis uitdrukkelijk erkennen en stellen dat de situatie van de getuigen van Jehova in Georgië niet verslechterd en integendeel verbeterd is, in het geheel niet in de bestreden beslissing worden teruggevonden. Er kan dan ook worden aangenomen dat het betoog in het verzoekschrift, waarbij verzoekster wijst op haar lidmaatschap van de getuigen van Jehova en de door haar ondergane feiten in Georgië, werden opgenomen door onzorgvuldig kopieer- en plakwerk van haar advocaat. Bijgevolg wordt deze passage en het hierin uitgewerkte betoog verder buiten beschouwing gelaten aangezien geenszins relevant *in casu*.

Hetzelfde kan in wezen gesteld worden voor de passages in het verzoekschrift waarbij verzoekster wijst op haar geslacht en naar de situatie van huiselijk geweld in haar land van herkomst en de reeds ondergane vervolging in het verleden. Ook hier benadrukt de Raad dat verzoekster in de loop van de administratieve procedure op generlei wijze heeft aangehaald dat zij het slachtoffer was van huiselijk geweld. Ten onrechte wordt dan ook aangehaald dat “*deze kwestie*” op geen enkele wijze werd onderzocht. De ter ondersteuning hiervan door verzoekster aangehaalde rapporten over geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld in Georgië en de bescherming die de Georgische autoriteiten in dit verband bieden zijn te dezen niet dienstig. Een vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond. Met een loutere verwijzing naar algemene informatie inzake huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen in Georgië, en in mindere mate corruptie, maakt zij in ieder geval geenszins *in concreto* aannemelijk dat zij ten aanzien van Georgië een gegronde vrees voor vervolging, zijnde huiselijk geweld, dient te koesteren. Daarnaast stipt de Raad nogmaals aan dat door verzoekster in het kader van de administratieve procedure van haar verzoek op geen enkel moment of wijze melding werd gemaakt van een vrees in haar hoofde voor huiselijk geweld. Gelet op het voorgaande, is de voormelde informatie – die hoofdzakelijk betrekking heeft op beschermingsmogelijkheden in Georgië voor vrouwen naar aanleiding van (huiselijk) geweld – niet relevant ter beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster.

Verder wijst verzoekster doorheen haar verzoekschrift meermaals op het gegeven dat Georgië niet langer is opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst. Het koninklijk besluit van 12 mei 2024 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 mei 2024. Aldus werd Georgië ten tijde van het persoonlijk onderhoud waarbij verzoeksters vader in haar naam werd gehoord op 21 oktober 2024 en het nemen van de bestreden beslissing op 18 november 2024 reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd. De Raad is van oordeel dat het gegeven, dat het herkomstland van verzoekster thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst, niet betekent dat de commissaris-generaal, dan wel de Raad niet langer meer tot het besluit zouden kunnen komen dat er in hoofde van een Georgische onderdaan geen nood is aan internationale bescherming of dat de Georgische onderdanen die momenteel in België internationale bescherming vragen, geconfronteerd worden met problemen die noodzakelijkerwijs allemaal vallen onder vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Ongeacht of een land beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, is het aan de verzoeker om internationale bescherming om op een concrete manier aan te tonen dat er in diens hoofde sprake is van een nood aan internationale bescherming. *In casu* heeft verzoekster de mogelijkheid gekregen om eigen elementen aan te halen die een afzonderlijk onderzoek voor haar rechtvaardigen, werd haar vader in het kader hiervan gehoord bij het commissariaat-generaal en heeft er een individueel onderzoek plaatsgevonden. De commissaris-generaal is op basis van alle stukken van het dossier tot het besluit gekomen dat verzoekster geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk onderzoek voor haar rechtvaardigen. Het feit dat Georgië niet langer als veilig land van herkomst wordt beschouwd, doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing, die door de Raad pertinent en draagkrachtig worden bevonden.

De door verzoekster in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie is geenszins afdoende om aan te tonen dat zij een vrees voor vervolging, dan wel een risico op ernstige schade koestert ten aanzien van Georgië, hetgeen *in concreto* dient te worden aangetoond. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal op goede gronden vaststelde dat verzoekster geen elementen aanbrengt die een afzonderlijk onderzoek voor haar rechtvaardigen. De thans aangevoerde algemene informatie doet geen afbreuk aan de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing die betrekking heeft op verzoeksters individuele situatie.

In het verzoekschrift wordt nog gesteld dat de verwerende partij een voorwaarde aan de wet toevoegt door te verwijzen naar een element van urgentie om internationale bescherming te genieten en dat dit criterium helemaal niet bestaat in de wet, zodat hiermee geen rekening kan worden gehouden. In zoverre verzoekster hiermee doelt dat *in casu* een beslissing bij voorrang is genomen, wijst de Raad op artikel 57/6, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet dat stelt dat de commissaris-generaal bij voorrang beslist indien de minister of zijn gemachtigde de commissaris-generaal verzoekt om het verzoek om internationale bescherming van de betrokkene bij voorrang te behandelen. Dat het verzoek om internationale bescherming in de zogenaamde “*fast-track*” werd behandeld, doet op zich verder in het geheel geen afbreuk aan de individuele en te dezen afdoende beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster.

Ten slotte merkt de Raad nog op dat de verwijzing van verzoekster naar rechtspraak van de Raad evenmin dienstig is in haar verweer. Het geciteerde arrest betreft een individueel geval en heeft geen bindende precedentwaarde. Het verzoek van verzoekster dient op individuele wijze te worden beoordeeld, waarbij zij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* dient aan te tonen. Verzoekster blijft desbetreffend evenwel in gebreke.

Tot slot voert verzoekster in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen het correcte motief van de bestreden beslissing dat het door haar neergelegde paspoort enkel haar identiteit en afkomst attesteert, die in deze niet in twijfel worden getrokken.

2.3.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek voor haar rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.8. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

2.3.9. Waar verzoekster verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig en in tegenstelling tot wat zij in het verzoekschrift voorhoudt heeft de verwerende partij nergens toegegeven dat zij in haar land van herkomst reeds is vervolgd voor "*dezelfde redenen*".

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen beoordelingsfout worden ontwaard.

2.3.12. Waar verzoekster "*in volkomen subsidiaire orde*" vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

T. ALLISON, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. ALLISON

V. SERBRUYNS